

QUE PASSARÀ AMB EL TEATRE?

Que passarà amb el teatre? — ens preguntem — El teatre és una activitat cultural que no reporta ingressos, ans al contrari, reporta despeses; el Casino, però, acollirà les representacions teatrals que s'hi puguin fer. Avui, les obres d'arranjament de l'escenari han quedat paralitzades, a mig fer, el cost de les obres generals és superior al del pressupost, i cal primer acabar la discoteca. En quan al teatre, «esperem més andavant a refer-nos econòmicament»; ens deia en Cot; de fet, aquest any no s'hi podrà fer cap representació, caldrà, doncs, esperar l'any que bé; aquest entrebanc no serà motiu perquè el teatre no sigui arranjat mar; la Junta Directiva del Casino, és conscient que malgrat sigui una activitat deficitària, és de un gran valor cultural; l'aspecte cultural és patrimoni del Casino. Això sí, caldrà que els afeccionats al teatre, s'interessin per les obres i en vetllin luir continuïtat; no fos cas que després de que l'Ajuntament hi ha posat 4 milions ens quedèssim sense res.

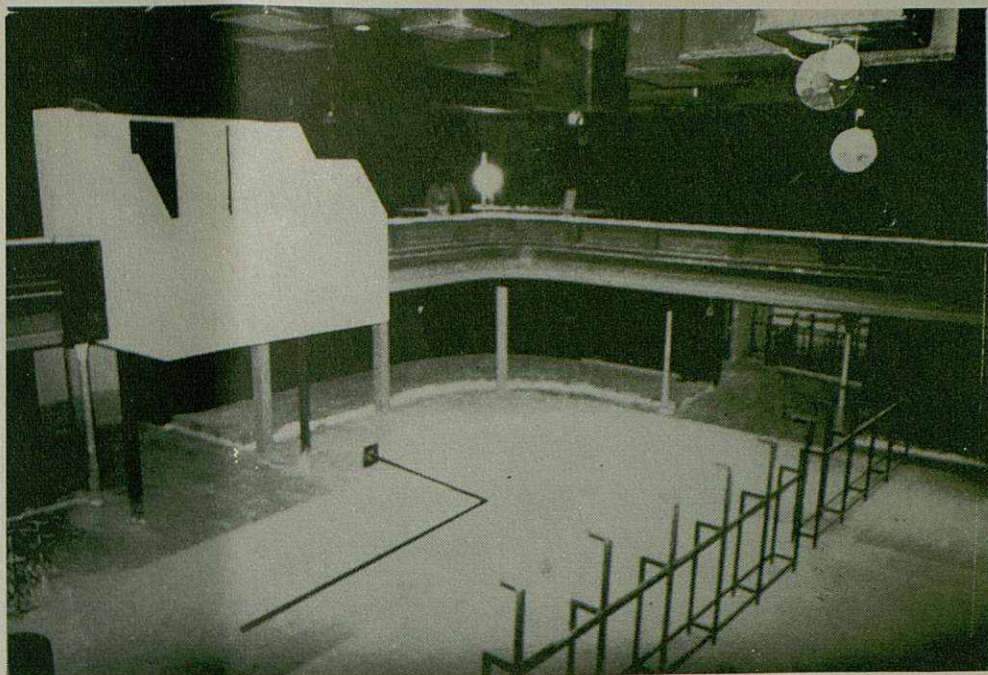
EL «BINGO» ÉS UNA FONT D'INGRESSOS

Les activitats actuals del Casino, son més aviat poques, el pati, que dintre de poc serà descobert, s'hi fan sardanes tot sovint. A l'interior de les sales hom hi ha col·locat uns aparells per a jugar al «bingo»; el bingo és una forma de loteria, on el que guanya pot treure molts diners, així com la casa de joc. El bingo és del Casino, que es queda el 40% dels diners de cada partida, a la qual poden participar un gran nombre de jugadors al preu de 200 pessetes la partida; el guanyador es queda amb el 60% del total de la recaudació. A cada participant li és donada una cartulina amb 27 quadrícules, la qual conté 15 números diferents, compresos entre l'1 i el 90, situats de forma saltejada, junt amb quadrícules de color negra. Un bombo que conté boles numerades de l'1 al 90 comença a funcionar, treu una bola, que és cantada pels altaveus i assenyalat el seu número en una gran pantalla mural, i així successivament, fins que un dels jugadors presenta la seva cartulina, amb tots els números cantats, aquest és el guanyador. A més a més del bingo, es juga a cartes, escacs, billar, ping-pong, etc...

Tot això, sols poden gaudir-ho els socis, per jugar al bingo caldrà ésser soci, és clar, que per ser soci es donen moltes facilitats, a tots els actes públics t'enen entrada amb descompte; així mateix; també al teatre i a la discoteca, tindran més avantatges els socis; aquesta política, possibilitarà un augment i permetrà arribar fàcilment dels 300 actuals al miler.

97 ANYS DE VIDA CÍVICA

El casino va ésser creat l'any 1880, fet que el constitueix en l'entitat més antiga de Granollers; fou pels anys 1950, quan

En obras

va fusionar-se amb una altre societat recreativa, el «club de ritme» que tenia llur estatge social a l'actual club Astoria; el Casino oferiria una entitat, empobrida d'iniciatives però, amb uns locals suficientment grans com però, amb uns locals suficientment grans com per a poder encabir els nombrosos associats del club de ritme, que no cabien al seu reduïdíssim local, així, doncs, una aportava el local i l'altre els associats i ambdúes constituïen el «Casino-Club de Ritme».

D'aleshores ençà, les activitats eren força importants i el casino es feia mereixedor del prestigi de ser la primera entitat de Granollers, arribà a assolir la xifra dels mil associats, el més destacat del vell casino és el ball que tenia lloc tots els festius, era el ball de la «Canalla», així s'el qualificava atenent a l'edat dels joves que solien anar-hi.

El Casino ofereix un servei de bar, que és obert tots els dies, incluits els festius; ofereix també un servei de restaurant amb menjars força econòmics, amb una presentació senzilla i casolana, però alhora atractiva per a les butxaques poc plenes. Actualment tenen lloc als seus locals uns cursos destinats a que les dones s'aprimin, i l'assistència es realment, important, això d'aprimir-se preocupa enormement a les dones i és clar, a la que troben un bon ganxo s'hi agafen.

«PRETENEM DOTAR-LO DE PROJECCIÓ CIUTADANA»

Per ara no hi ha altres projectes de millorament del Casino, el seu president ens diu, que per ara, cal acabar els ja començats. Anteriorment hi havia hagut uns grans projectes, que proposaven de transformar de forma substancial la contrucció de l'edifici, projectes que no arribaven a cuallar, degut en gran part, als problemes de índole econòmic que això reportava; però d'una junta a l'altre hi va dos anys, és a dir, els directius solament disposen de 2 anys de mandat per a renovar les coses envellides o arranjar les espèllades, i no i ha hagut entre ells una línia de continuïtat. L'Emili Cot va insistir varies vegades en que l'actual s'ha proposat una acció de posar el Casino al servei de Granollers, que el Casino sigui de tots, que tothom hi tingui les portes obertes, ja no és com abans que el sovintajaven els sectors aristocràtics i que exclusivament hi deixaven entrar al seu recinte als associats; ara els actes són públics, i tothom pot entrar-hi; «pretenem dotar al Casino d'una projecció ciutadana», remarcava, tot dien-nos que fèssim constar al reportatge que el Casino és obert a tothom i convidéssim a la gent a participar en les activitats, per a sufragar, quan més aviat millor les despeses hagudes.

AVENÇAR, SENSE PERDRE L'IDENTITAT

El Casino d'ara no és el d'abans, els temps canvien i l'evolució social marca unes pautes que l'entitat no ha pogut seguir, i lògicament ha anat a la davallada; ningú dubta que ja s'ha acabat l'època en que les nombroses activitats que organitzava l'entitat, es veien concorregudes fins el límit pels propis associats, llavors els actes éren exclusivament pels socis, perquè aquests amb prou feines hi cabien. La línia de projecció ciutadana, pot ésser l'element dinamitzador del Casino, sempre hi quan no perdi la identitat, tot reconeixent la seva pròpia història.

DOMÈNEC FORNS